

συντεταγμένον; οἳ, ἣν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμούνται.⁴²⁸ πάλιν ἡμᾶς ἐκείνοι· ἡμῖν δὲ οὐπω ἰσχύς πάρεστιν. Ἀλλ' ἣν σὺ μένης, ἔφη ὁ Κύρος, καὶ ἀναλαμβάνης τοὺς προσβοηθοῦντας, φοβήσονται οὗτοι, καὶ οὐ κινήσονται· οἱ δ' ἄγοντες ἀφήσουσιν εὐθὺς τὴν λείαν, ἐπειδὴν ἴδωσί τινας ἐπ' αὐτοὺς ἐλαύνοντας.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἐδοξέ τι⁴²⁹ λέγειν τῷ Ἀστυάγει. Καὶ ἅμα θαυμάζων, ὥς καὶ ἐφρόνει καὶ ἐργηγόρει, κελεύει τὸν υἱὸν, λαβόντα τάξιν⁴³⁰ ἵππεων ἐλάσαι ἐπὶ τοὺς ἄγοντας τὴν λείαν. Ἐγὼ δὲ, ἔφη, ἐπὶ τούσδε, ἣν ἐπὶ σὲ κινῶνται, ἐλθ' ὥς ἀναγκασθήσονται ἡμῖν προσέχειν τὸν νοῦν. Οὕτω δὴ ὁ Κυαζάρης, λαβὼν τῶν ἐξωμένων ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν⁴³¹, προσελύνει. Καὶ ὁ Κύρος, ὥς εἶδεν ὀρμωμένους, συνεζορμᾷ εὐθὺς, καὶ αὐτὸς πρῶτος ἡγήτο ταχέως. Καὶ ὁ Κυαζάρης μέντοι ἐφείπετο, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ οὐκ ἀπελείποντο. Ὡς δὲ εἶδον αὐτοὺς πελάζοντας οἱ λεηλατοῦντες, εὐθὺς ἀφέντες τὰ χρήματα ἔφυγον.

Οἱ δ' ἄμφι τὸν Κύρον ὑπετέμνοντο⁴³², καὶ οὓς μὲν κατελαμβάνον εὐθὺς ἔπαιον, πρῶτος δὲ ὁ Κύρος· ὅσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν⁴³³ κατόπιν τούτους ἐδίωκον, καὶ οὐκ ἀνίσσαν, ἀλλ' ἤρουν τινας αὐτῶν. Ὡς περὶ δὲ κύων γενναῖος, ἄπειρος, ἀπρονοήτως φέρεται πρὸς κάπρον, οὕτω καὶ ὁ Κύρος ἐφέρετο, μόνον ὄρων τὸ παῖειν τὸν ἀλίσκόμενον, ἄλλο δ' οὐδὲν προνοῶν. Οἱ δὲ πολέμιοι, ὥς ἐώρων ποιοῦντας τοὺς σφετέρους, προῦκίνησαν τὸ στίφος, ὥς παυσομένους τοῦ διωγμοῦ⁴³⁴, ἐπεὶ σφᾶς ἴδοιεν προσορμήσαντας.

Ὁ δὲ Κύρος οὐδὲν μᾶλλον ἀνείη, ἀλλ' ὑπὸ τῆς χαρμονῆς ἀνακαλὼν τὸν θεῖον ἐδίωκε· καὶ ἰσχυρὰν τὴν φυγὴν τοῖς πολεμίοις κατέχων⁴³⁵ ἐποίει. Καὶ ὁ Κυαζάρης μέντοι ἐφείπετο, ἴσως μὲν⁴³⁶ καὶ αἰσχυνόμενος τὸν πατέρα· καὶ οἱ ἄλλοι δὲ εἶποντο, προθυμότεροι ὄντες ἐν τῷ τοιοῦτῳ⁴³⁷ εἰς τὸ διώκειν καὶ οἱ μὴ πάνυ πρὸς τοὺς ἐναντίους ἄλκιμοι⁴³⁸ ὄντες. Ὁ δὲ Ἀστυάγης, ὥς ἐώρα τοὺς μὲν ἀπρονοήτως διώκοντας, τοὺς δὲ πολεμίους ἀθρόους καὶ τεταγμένους ἀπαντῶντας, δέισας περὶ τε τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ Κύρου, μὴ εἰς παρεσκευασμένους ἀτάκτως ἐμπεσόντες πάθοιεν τι, ἡγήτο εὐθὺς πρὸς τοὺς πολεμίους.

Οἱ δ' αὖ πολέμιοι, ὥς εἶδον τοὺς Μήδους προκινήθέντας, διατεινόμενοι οἱ μὲν τὰ παλτά, οἱ δὲ τὰ τόξα ἔστησαν, ὥς ἂν, ἐπειδὴ εἰς τόξευμά⁴³⁹ γε ἀφίκοντο, στησομένους⁴⁴⁰, ὥς περ τὰ πλεῖστα εἰώθεσαν ποιεῖν. Μέχρι γὰρ τοσούτου⁴⁴¹, ὁπότε ἐγγύτατα γίγνοιτο, προσήλαυνον ἀλλήλοις, καὶ ἡκροβόλιζοντο πολλάκις μέχρις ἐσπέρας⁴⁴². Ἐπεὶ δὲ⁴⁴³ ἐώρων τοὺς μὲν σφετέρους φυγῇ εἰς αὐτοὺς φερομένους, τοὺς δ' ἄμφι Κύρον ὁμοῦ ἐπ' αὐτοὺς ἐπομένους, τὸν δὲ Ἀστυάγην σὺν τοῖς ἵπποις ἐντὸς γιγνόμενον ἤδη τοξεύματος, ἐκκλίνουσι καὶ φεύγουσιν. Οἱ δὲ⁴⁴⁴, ἅτε ὁμόθεν διώκοντες, ἤρουν πολ-

428) Θὰ μᾶς ἐμποδίσωσι. Α. Σ. 429) Ἐδ. τῷ Ἀσ. ὅτι κατὰ λέγει, ὀρθὸν δὴλ.

430) Τάγμα. 431) Ἰπεν. τινάς. 432) Τοῖς ἔκοπτον τὸν δρόμον. 433) Ἐφθασαν νὰ περᾶσωσιν ἐμπρὸς ἴδε Α. Σ. παραλλάσσω, 3). 434) Προῦκίνησαν (ἐπὶ τοὺς Μήδους) ὥς παυσομένους. 435) Φθάνων. 436) Δὲν ἔχει ἀπόδοσιν ὑπεν. δέ, ἀλλὰ πάντως εἴπετο.

437) Ἀγῶνι. 438) Ἀξιόμαχοι πρὸς τοὺς ἐναντίους. 439) Εἰς ἀπόστασιν ὅπου φθάνει τὸ βέλος. 440) Ὡς . . . στησομένους (τοὺς Μήδους) νομίζοντες, ὅτι θέλουν σταθῇ οἱ Μῆδοι· αἰτιατικὴ ἀπόλυτος. 441) Μέχρι τοξεύματος. 442) Ταῦτα δὴλ. ἐπραττον ἄλλοτε.

443) Τότε παρὰ τὴν προσδοκίαν των. 444) Μῆδοι.